

Всичко се смълча въ залата, както се смълчава природата подиръ гръмотевиченъ ударъ. Но Амфилохъ и сега дори не млъкна.

— Не, кесарю, на тебе ще кажа азъ „стига!“ каза той, — стига невинна кръвъ. Стига безсрамни гонения и жестоки боеве въ църковетъ. Знай, че надъ всѣкиго отъ убититъ отъ тебе сияе сжщото знамение, което сега се запали надъ мене. И отъ всѣка капка кръвъ, пролѣта по твоя заповѣдь, израстватъ небеснитъ лилии на новата вѣра. И всѣка душа, която свидетелствува за Разпнатия, отнема отъ тебе слуги и ги прави слуги на Господа. И тѣ се множатъ като морския пѣсъкъ следъ приливъ. И камънитъ отъ стенитъ на твоя дворецъ ще се отзоватъ на благовестието на новата вѣра, ако река да се обърна къмъ тѣхъ . . .

И за ужасъ на присѣдствающитъ нейде отгоре и стдолу и отъ страни се разнесоха глухи гласове:

— Ние свидетелствуваме за Разпнатия. Ние свидетелствуваме за Разпнатия . . .

И всичкитъ роби, които се намираха въ залата и не отнемаха очи отъ Амфилоха, внезапно паднаха на колѣни и извикаха:

— Ние сме слуги на Разпнатия! Ние сме християни! . .

А следъ тѣхъ паднаха на колѣни корибантитъ и сирийскитъ танцьорки и се удряха въ гърдитъ и раздираха своитъ пѣстри и съблазнително-безсрамни облѣкла и съ сълзи и плачъ викаха:

— И ние сме християни! И ние сме слуги Господеви!

Кесарътъ се замисли за минута и попита:

— Това представление ли е или не?

Амфилохъ и другаритъ му отговориха:

— Това е провъзгласяване на истината. Ние бѣхме слѣпи но сега ни се отвориха очитъ и сърдцата.

— Проклети палячовци! извика Диоклетианъ: вие се възползувахте отъ вашия занаятъ и звание, за да внесете въ самия мой дворецъ заразата на преследваната отъ мене секта.

Амфилохъ на това отговори:

— Ние не сме вече палячовци. Ние сме слуги на Господа.

V.

Нѣкога въ старо време въ Вавилонъ, на пиршеството у царъ Валтазаръ се появи една тайнствена ржка и начерта на стената огнени думи. Такива сжщо огнени думи горѣха сега въ сърдцата на множество хора, събрани по собствено желание или по дългъ на пиршество у единъ отъ последнитъ кесари. Тия думи бѣха сякашъ отпечатани като съ огънь на тѣхнитъ сърдца и имъ от-